

تأملی و تفکری بر

رشد

شماره ۲، مه ۲۰۰۴

پیشبرد جریان دخول افواج مقبلین از طریق ملاقات‌های خانه به خانه

ملاقات‌های خانه به خانه ثابت کرده است که اقدامی مؤثر در کمک به امر توسعه و تحکیم در محیط‌های مختلف و در سطوح متفاوت توسعه مجموعه هم‌جوار است. در بدایت مفهوم ملاقات‌های خانه به خانه توسط بیت‌العدل اعظم به عنوان وسیله‌ای برای تثبیت جریان مؤسسه در مجموعه‌هایی که در سالهای اولیه، رشد در مقیاس وسیع در آنها واقع شده بود، مطرح گردید. در این نواحی فهرست‌هایی از اجباء وجود داشت که، به مرور زمان، شرکت در فعالیت‌های امری را متوقف کرده بودند. ملاقات‌های خانه به خانه راهی برای استقرار مجدد تماس با احبای بالقوه مستعد، "شرکت در محاوره و مکالمه‌ای هدفمند"، و مطرح ساختن تدریجی نظریه دوره‌های مؤسسه شد. حتی در مواردی که امکان تماس با قدمای احباب وجود نداشت، فرصت‌هایی برای تبلیغ امرالله با اعضاء خانواده‌ها، دوستان و همسایگان آنها ایجاد شد. رویکرد ملاقات‌های خانه به خانه در مجموعه‌هایی که دارای تاریخچه مشابه تبلیغ دسته‌جمعی نبودند نیز مؤثر و موفقیت‌آمیز بوده است. در اینجا، ملاقات با احبایی که مدتی در فعالیت‌های امری شرکت نکرده بودند به شعله‌ور ساختن مجدد آتش ایمان آنها و نیز جذب آنها به حلقه‌های مطالعاتی منجر گردید.

طولی نکشید که اجرای ملاقات‌های خانه به خانه برای کمک به امر توسعه و تحکیم با کتاب دوم مؤسسه روحی مرتبط شد. این درس محصلین را برای عرضه مواضع تزئید معارفی آماده می‌کند و از آنها می‌خواهد که با عرضه و بیان به سایر بهائیان، این مهارت را تمرین نمایند. اقدامات گسترده ملاقات‌های خانه به خانه از وجود کسانی که این درس را به پایان رسانده‌اند استفاده می‌کند، آنها را تشویق می‌کند فعالیت‌های تزئید معارفی و تبلیغی را متعهد شوند و از مبتدیان دعوت کنند که در اقدامات اساسی سه‌گانه شرکت نمایند. فی‌المثل، در یک فعالیت گسترده چهار روزه در روستای دیداناو Daidanaw در میانمار، مبلغین سیار در ابتدا بسیار ناشی و سراسیمه بودند و طوری رفتار می‌کردند که گویی دستگاه ضبط صوت هستند، هیچ تماس چشمی، هیچ درنگ و تأملی نداشتند و تقریباً نفس تازه نمی‌کردند. چندان فعل و انفعالی با شنونده وجود نداشت و آنها تمایل به ایراد سخنرانی داشتند. با تمرین و کسب تجربه، مبلغین

آرامش بیشتری کسب کردند، و از قابلیت و اعتماد به نفس بیشتری برخوردار گشتند، و با ۸۸ نفر از کسانی که با آنها تماس حاصل شد، حُسن تفاهم برقرار گشت. مساعی آنها به شرکت کنندگان جدیدی در اقدامات اساسی و تصدیق سه نفر منجر گردید. در ترکیه، در مجموعه هم‌جوار ۱ هاتای Hatay شرکت کنندگان در مطالعه کتاب چهارم که به ملاقات‌های خانه به خانه دست زدند توانستند با استفاده از تعلیماتی که دیده بودند داستان‌هایی از حیات حضرت باب و حضرت بهاء‌الله تعریف کنند. در شهر استانبول، بعد از فعالیت کوتاه مدت اما مؤثری، پنج حلقه مطالعاتی جدید تشکیل شد. در مجموعه هم‌جوار خاراگپور Kharagpur، محفل روحانی محلی ستراپور Satrapur گروهی را تعیین کرد که در ایام صیام به ملاقات‌های خانه به خانه بپردازند. آنها در چهار روستا با ۳۲ خانواده ملاقات و آنها را به ضیافت اتحاد دعوت نمودند، که ۷۰ بهائی و ۲۶ غیربهائی را جذب کرد، که اکثر آنها متعهد شدند در اقدامات اساسی آینده شرکت نمایند.

فعالیت‌های گسترده برای ملاقات‌های خانه به خانه را می‌توان با سطح مربوط به رشد مجموعه هم‌جوار منطبق کرد، اعم از این که مساعدت به استقرار جریان مؤسسه، ازدیاد اقدامات اساسی یا حمایت از برنامه‌های فشرده رشد باشد. چند مورد مطالعاتی که ذیلاً ذکر می‌شود عوامل مختلفی را که در تأثیر ملاقات‌های خانه به خانه در گستره وسیعی از شرایط دخیل بوده نشان می‌دهد. در کلیه وضعیت‌ها، آمادگی ارزشمند بود، در حالی که تأمل بعد از کسب تجربه برای یادگیری جهت بهبود عملکرد اهمیتی حیاتی داشت. در جمیع موارد، شهامت و حکمت به نظر می‌رسید از اجزاء لازم برای حصول موفقیت بود.

اهمیت تمرین موقع مطالعه کتاب دوم - انگلستان

یکی از راهنمایان (تیوتر) از انگلستان در کمال شیوایی منافع عرضه مواضع تزئید معارفی در حین ملاقات‌های خانه به خانه را که در بخشی از مطالعه کتاب دوم فرا گرفته بود، بیان کرد.

وقتی که ما با استفاده از مطالب روحی سفرمان را شروع کردیم، اکثر ما اطلاعات بسیار اندکی درباره وجوه عملی این درسها داشتیم. در واقع، بسیاری احساس می‌کردیم که شاید، ما که اروپایی هستیم و شاید به نحوی از سایر افراد بشر که در سایر نقاط کره ارض هستند متفاوت باشیم، این عناصر درسی برای ما نباشد. شاید از لحاظ فرهنگی نامناسب یا صرفاً "به مذاق ما خوش نیاید."

چقدر اشتباه می کردیم! در اثر کسب تجربه دریافتیم که عناصر عملی بخشی مهم از دروس مؤسسه آموزشی است. اگر اقدامات عملی صورت نگیرد، نمی توان درسها را کامل دانست... ما درباره تبلیغ و پرورش حیات جامعه از طریق این تمرینات ساده مطالبی می آموزیم. وقتی که با مبتدی ها یا مؤمنین جدید ملاقات می کنیم و در مکالماتی درباره مواضع روحانی وارد می شویم، پیوند دوستانه نزدیک تری برقرار می کنیم. ما قادریم کلام الهی را در محیطی بیان کنیم که میزبانان ما، به معنای دقیق کلمه، در زمین خود هستند. آنها می توانند سؤالاتی را مطرح کنند که احساس می کنند در سایر شرایط قادر به طرح آن نیستند. خانواده آنها می توانند به آنها بیوندند و غالباً چنین می کنند...

... مطمئناً برای اعضاء خانواده فوق العاده عالی خواهد بود که در کنار هم اطلاعاتی در مورد امر مبارک کسب کنند. اگر به فضل الهی، اعضاء خانواده ایمان بیاورند، می توانند یکدیگر را تقویت و حمایت نمایند.

اجرای ملاقات خانه به خانه برای اولین بار همیشه کار چندان آسانی نیست. گاهی اوقات شرکت کنندگان در دوره مؤسسه از اعتماد به نفس کافی برای ملاقات با سایر مؤمنین و متحرّیان برخوردار نیستند. راهنمایان باید راههای سازنده ای برای کمک به شرکت کنندگان در حلقه مطالعاتی جهت ورود به میدان عمل بیابند. یکی از راهنمایان نوشت:

در یک حلقه نسبتاً کوچک مطالعاتی کتاب دوم، اعضاء گروه همه از مؤمنین جدید و برای اجرای این ملاقات ها اندکی عصبی بودند. بعد از آن که قدری آنها را تشویق کردم، متوجه شدم باید قدری بیشتر به آنها کمک کنم، لذا پیشنهاد کردم که برای اولین ملاقات، من می توانم بعضی از نفوس را به خانه ام دعوت کنم و آنها می توانند مواضع مورد نظرشان را در محیط گروهی که از حمایت بیشتری برخوردارند، مطرح کنند.

این اقدام سبب شد حالتی بسیار زیبا به وجود آید، زیرا آنچه که به منصفه ظهور رسید نمایشی کوتاه و از پیش نوشته درباره حیات حضرت بهاء الله بود. صحنه به طریقی زیبا آماده شد و به خانه ما جوئی سحرآمیز بخشید که یادآور روزهای زندگی حضرت بهاء الله در بغداد بود. حکایت حضرت بهاء الله برای گروهی از بهائیان و متحرّیان بیان گردید.

ما با استفاده از فرصت در همان شب، ترتیب ملاقات‌های خانه به خانه را دادیم که هفته بعد موضوع "عهد و میثاق" را با بعضی از دوستان در میان بگذاریم.

یکی از راهنمایان از لندن اظهار داشت:

تجربة من نشان می‌دهد که کتاب دوم واقعاً به ما یاد می‌دهد که بیان تعالیم حضرت بهاءالله برای دیگران و تزئید معلومات آنان (که در طول جریان خود ما را نیز شامل می‌شود) چقدر آسان است. ما دیگر نیاز نداریم که آن را به اعضاء دیگر جامعه که از فصاحت و بلاغت برخوردارند واگذار کنیم. از ما دعوت می‌شود که خودمان شیوایی و فصاحت را دارا باشیم و تنها باید "شبنمی" هر قدر ناچیز را بر زبان رانیم تا دریابیم که همان کلام در واقع چقدر پربار است. اما رمز کار در بیان مطلب به دیگران نهفته است. اگر این کار را نکنید، گرایش ذهنی شما چنان خواهد بود که کتاب دوم نامربوط و ملال آور است. "أَنْ يَا أَيُّهَا الْمَسَافِرُ إِلَى اللَّهِ خُذْ نَصِيحَةً مِنْ هَذَا الْبَحْرِ وَ لَا تَحْرَمْ نَفْسَكَ عَمَّا قُدِّرَ فِيهِ وَ كُنْ مِنَ الْفَائِزِينَ."¹ شما باید نصیبتی را که می‌برید در اختیار دیگران قرار دهید تا به کنزی که برای شما مقدر شده فائز گردید.

یکی از احبای دیرین توجه داد که چگونه ملاقات‌های خانه به خانه می‌تواند نقشی مهم در تزئید معلومات سایر احباء ایفا کند:

به ما گفتند که باید با یکی از احبائی که یک سال قبل تصدیق کرده بود ملاقات کنیم. شنیده بودیم که او از معلومات عمیقی در امر مبارک برخوردار است. با این قصد رهسپار شدیم که برای یادگیری نحوه ابلاغ امر مبارک بدون این که انتظار داشته باشیم نکته جدیدی را تعلیم دهیم، از اقدام عملی که آموزش دیده بودیم تبعیت کنیم... برای من تجربه فوق‌العاده‌ای بود. فرد مزبور اطلاع چندانی در مورد تاریخ امر مبارک نداشت، اما می‌توانست عباراتی از آثار مبارکه را از حفظ بخواند. لذا در واقع، ملاقات ما دقیقاً همان چیزی بود که او در آن موقع نیاز داشت. این واقعه مرا به یاد ابتدای اقبالم به امر مبارک انداخت. در آن زمان فکر می‌کردم مطالب زیادی را در طول مسیر کشف کرده‌ام، که البته به نحوی سیستماتیک نبود. چقدر باعث آسودگی خاطر من

¹ سورة البیان، آثار قلم اعلى ج ۴، ص ۱۰۸

است که دریافتیم ما تعلیم می‌بینیم که معلومات مؤمنین جدید را به نحوی سیستماتیک تزیید بخشیم.

نقطه نظر دیگری که مطرح می‌شود از دید یک غیربھائی است که نفوسی را برای ملاقاتی در خانه پذیرفت. نویسنده این گزارش مشغول مطالعه امر مبارک بوده و در واقع حتی کتاب اوّل را تمام کرده است. دو جوانی که کتاب دوم را مطالعه می‌کردند با او ملاقات کردند.

در برنامه‌ای آموزشی، آنها اصول اعتقادات و تاریخ امر بھائی را برای من بیان کردند؛ توضیحات آنها بسیار جالب، مفصل، طبقه‌بندی شده و مستدلّ بود. من خیلی از این ملاقات و از مصاحبت آنها لذت بردم و از معلومات آنها استفاده کردم...
خاطره زائل نشدنی من در چند روز بعد جمال روح بھائیان بود... از همه متشکرم.

این متحرّی یک هفته بعد از این ملاقات به امر حضرت بهاءالله ایمان آورد.

یادگیری درباره فعالیت گسترده ملاقات‌های خانه به خانه: مغولستان

احباء در مغولستان ابتدا ملاقات‌های خانه به خانه را به عنوان وسیله‌ای جهت تقویت مهارت‌های راهنمایان شروع کردند. یک مرور یک‌هفته‌ای کتاب اوّل و دوم برای بیست نفر از نفوسی که فعّالانه در امر راهنمایی (تیوتری) شرکت کرده بودند، برگزار شد. ذیلاً گزارشی از نحوه اقدام آنها نقل می‌گردد:

بعد از اتمام مرور مجلد کتاب اوّل، شرکت کنندگان به ده گروه تقسیم شدند و با چهل خانواده از بھائیان قدیم و جدید و نیز خانواده‌های غیر بھائی در نواحی اولان باتار ملاقات کردند، که اکثراً در محله ساختمان مؤسسه وید Wade بودند. در طی این ملاقات‌ها آنها به مکالمات دوستانه‌ای درباره مواضع روحانی پرداختند و پیشنهاد کردند دعا خوانده شود. بعد از تلاوت ادعیه، فقراتی از بیانات مبارکه درباره اهمّیت جلسات دعا در خانه شخص را با هم مطالعه کردند. بحث در مورد بیانات مزبور به آنجا منجر شد که بعضی از خانواده‌ها خود را به برگزاری منظم جلسات دعا در خانه خود متعهد نمودند. همچنین از اعضاء خانواده دعوت شد که به حلقه‌های مطالعاتی بپیوندند و در نتیجه، چندین حلقه مطالعاتی در خانه‌های این خانواده‌ها تشکیل شد و نیز

چند کلاس اطفال نیز شکل گرفت. این تجربه‌ای عبرت‌انگیز برای همه بود، چه که ما مشاهده کردیم که، با ملاقات‌های خانه به خانه با احباء، اعم از فعال و غیرفعال، اگر در خانه‌ها پذیرفته شویم، ازدیاد اقدامات اساسی کار چندان مشکلی نخواهد بود. در حالی که قبلاً ما سعی می‌کردیم از مردم بخواهیم به خانه‌های ما یا حظایر قدس بیایند، اما حالا مشاهده کردیم که شروع فعالیت‌ها در خانه‌های مردم به مراتب مؤثرتر است. پیشتر توجه ما به تحوّل فردی بود و تصوّر می‌کردیم که وقتی شخصی مؤمنی فعال شود، برای همیشه فعال خواهد ماند و این باعث ایجاد تحوّل در نفوس اطراف او نیز خواهد شد، اما غالباً در می‌یافتیم که شخص فعال بعد از مدّتی، به علّت شرایط مختلف زندگی دست از فعالیت برمی‌داشت. اقدام به ملاقات‌های خانه به خانه به ایجاد تحوّل در خانواده‌ها منجر می‌شود...

... از هشتاد خانواده‌ای که در نظر داشتیم با آنها ملاقات کنیم، محلّ کمتر از نیمی از آنها را توانستیم پیدا کنیم. برای آن که اولین تجربه نتیجه مثبتی داشته باشد، سازمان‌دهندگان نشانی‌های احبّای قدیمی خارج از دسترس ... و احبّای جدید و نیز بهائیان فعال را در هم ادغام کردند. ما دریافتیم که حتّی ملاقات خانگی با بهائیان به اصطلاح فعال مفید بود زیرا بسیاری از این خانواده‌ها دارای جلسات مرتّب دعا در خانه‌های خود نبودند و به دعوت‌هایی که در جلسات ضیافت و جلسات بررسی و تأمل مطرح می‌شد اینگونه مشتاقانه جواب نمی‌دادند. به این ترتیب در نتیجه یک فعالیت گسترده دو روزه بعد از کتاب اوّل و دوم، ۴۲ جلسه دعا تشکیل شد، ۸ جلسه مرتّب دعا تثبیت گردید، ۱۴ حلقه مطالعه و ۶ کلاس اطفال شکل گرفت.

اما، بعد از این موفقیت‌های اولیه، یاران در این جامعه در مغولستان حفظ و نگهداری آنچه را که حاصل شده بود دشوار یافتند.

ما دریافتیم ... شروع کردن تعداد زیادی جلسات مرتّب دعا، حلقه‌های مطالعه و کلاس‌های اطفال در خانه‌های مردم آسان است. اما، یافتن منابع متعهد انسانی که به اندازه کافی مشتاق و مسؤل باشند که مستمراً به خانواده تماس بگیرند تا وقتی که فعالیت مزبور منظم و پایدار باشد، سخت دشوار است. وقتی که نهضت جوانان برقرار گردید ما دریافتیم که شاید مورد توجه قرار دادن جوانان جوان‌تر که تازه‌نفس و آماده یادگیری هستند و کار کردن مداوم با آنها به طور انفرادی و گروهی می‌تواند جوابی به معضلی باشد که در مورد عدم منابع انسانی داریم.

به این ترتیب، بعد از این تجربه، از جوانان برای مبادرت به ملاقات‌های خانه به خانه ثبت نام به عمل آمد. بینش‌های جدیدی همچنان در بررسی و تأمل درباره اقدامات به ظهور و بروز می‌رسید.

در فعالیت گسترده مؤسسه که در بدایت امر جمعاً ۴۶ نفر از جوانانی را که در دوره‌های مربوط به کتابهای ۱-۳ شرکت کرده بودند در اجرای این امر هدایت کرد و بینابین آنها با دو فعالیت گسترده دو روزه جهت ملاقات‌های خانه به خانه با احبای قدیم و جدیدی که امکان تماس با آنها نبود جهت برگزاری جلسات دعا، بیان مواضع تزئید معارفی، شروع کلاس‌های اطفال و حلقه‌های مطالعاتی، ترکیب گردید. تجربه حاصله بسیار مثبت بود گو این که این اولین مرتبه‌ای بود که مؤسسه دوره‌ای را به طور اخص برای جوانان ۲۲-۱۵ ساله برگزار می‌کرد ... در اولان باتار، در روز اول جوانان به ۱۳ گروه دو نفره تقسیم شدند، که در هر گروه یک جوان از اولان باتار بود که استمرار فعالیت تضمین گردد. اولین مورد با خانواده‌های بهائی آغاز شد که ترکیبی از خانواده‌های فعال و غیرفعال و نیز معدودی از خانواده‌های غیربهائی بودند؛ تجربه بسیار مثبت بود. روز بعد که با خانواده‌های جدید آغاز شد، مشحون از مشکلات بود. یکی از نکاتی که فرا گرفتیم این بود که ترتیبی که برای این ملاقات‌ها اتخاذ می‌شود باید قبلاً به طور کامل پیش‌بینی‌ها انجام شود و ما وقفه‌ها و اشکالاتی جزئی در هماهنگی داشتیم. همچنین دریافتیم که چون اکثر جوانان در زمینه خدمت به امر مبارک نسبتاً تازه کار هستند، بسیار حائز اهمیت است که ابتدا آنها با مبلغین مجرب حرکت کنند و نباید آنها را به حال خود رها کرد. والا اولین تجربه آنها ممکن است منفی باشد و اگر کسی از آنها حمایت نکند، ممکن است مأیوس و سرخورده شوند.

ملاقات‌های خانه به خانه هم‌اکنون بخش جدایی‌ناپذیر امور امری در مغولستان شده است.

از ژانویه تا کنون ما دوره فشرده فعالیت با تعدادی از اقدامات مؤسسه و تبلیغی در اولان باتار و مجموعه هم‌جوار مورون Murun در خوفسگول Khovsgol داشته‌ایم. خیلی خوشحالیم که می‌توانیم گزارش کنیم که در طی این اقدامات گسترده در مجموعه مورون، چهل و پنج نفر به امر حضرت بهاء‌الله اقبال کردند. سی دو حلقه مطالعاتی کار خود را به پایان برده‌اند. هجده گروه با هشتاد و هفت خانواده ملاقات کرده‌اند. ۴۷ جلسه مرتب دعا و ۲۸ کلاس مرتب اطفال تشکیل می‌شود...

در نتیجه فعالیت گسترده در مجموعه اولان باتار هم‌اکنون ۲۴ جلسه مرتب دعا در منازل خصوصی تشکیل می‌شود، ۱۵ کلاس مرتب اطفال منعقد می‌گردد و ۱۱ گروه به ملاقات بهائیان غیرفعال و تشکیل جلسات دعا با خانواده‌های آنها مبادرت می‌کنند. تا کنون، ۳۴ خانواده توسط این گروه‌ها ملاقات شده‌اند و هم‌اکنون ۴ کلاس نوجوانان تشکیل می‌شود.

اهمیت سیستماتیک بودن در هنگام به عهده گرفتن ملاقات‌های خانه به خانه: قزاقستان

مجموعه آلماتی Almaty قزاقستان یکی از اولین نقاطی بود که برای توسعه جامعه علاقمندان - نفوسی که به بعضی از وجوه امر مبارک ابراز علاقه کرده‌اند - از ملاقات‌های خانه به خانه به نحوی سیستماتیک استفاده کرد. در طی سال ۲۰۰۳، این مجموعه متهور و دلیر این هدف را برای خود برگزید که در طی شش ماه با ۵۰۰ نفر ملاقات شود. برای حصول مقصود، یاران این مجموعه هدف اولیه خود را دسترسی به ۱۵۰ نفر از طریق ملاقات‌های خانه به خانه قرار دادند. آنها امیدوار بودند که از این اولین فعالیت گسترده ملاقات خانه به خانه درسی‌هایی فرا گیرند و به فرصت‌های جدیدی برای رشد دست پیدا کنند.

فعالیت گسترده آنها با آماده کردن شرکت کنندگان آغاز شد. یک دوره بازآموزی متمرکز بر درس دوم کتاب ۲ و درس سوم کتاب ۶ در طی دو روز اجرا شد. شرکت کنندگان برای بررسی نحوه تعامل با کسانی که ملاقات خواهند کرد، از نمایش استفاده کردند. این نه تنها به آنها کمک کرد که برخی از معضلاتی را که ممکن بود با آن مواجه شوند مد نظر قرار دهند، بلکه در آنها شور و اشتیاق برای ملاقات ایجاد نمود. شرکت کنندگان همچنین در مورد آثار و جزواتی که باید در این ملاقات‌ها با خود همراه داشته باشند، تصمیم‌گیری کردند.

بیست و یک نفر از احباء در چند هفته بعد به یک یا چند ملاقات مبادرت کردند، با ۱۰۱ نفر، از جمله ۴۷ بهائی کم حشر و نشر، ۴۴ نفر که به امر مبارک ابراز علاقه کرده یا در زمره مبتدیان جدید بودند، و ۱۰ نوجوان یا کودک، تماس گرفتند. شرکت کنندگان در طول فعالیت گسترده جلسه تشکیل می‌دهند تا به بررسی و تأمل، احراز آمادگی و مشاوره بپردازند؛ این جلسات ثابت شده که برای فرایند یادگیری جنبه حیاتی دارد. ملاقات‌ها به میزان قابل توجهی متنوع بودند.

- بیست و دو نفر به عرضه مواضع تزئین معارفی مشابه با آنچه که رئوسش در کتاب ۲ آمده پرداختند.
- پنج نفر به طریقی که در کتاب شش مطرح شده است با امر مبارک آشنا شدند.

- بیست و سه نفر از ملاقات‌کننده به گرمی استقبال کرده در زیارت ادعیه شرکت کردند اما اطلاعات دیگری در مورد امر به آنها داده نشد.
- هجده مورد از ملاقات‌ها از حدّ یک دیدار معاشرتی فراتر نرفت.
- چهارده نفر بعد از صحبتی کوتاه مطالب امری دریافت کردند.
- شش نفر از پذیرفتن ملاقات‌کننده اکراه داشتند و ابداً علاقه نشان ندادند.
- پنج نفر از احبّای کم حشر و نشر اظهار داشتند که خود را بهائی محسوب نمی‌داشتند.

نتایج ملموس ملاقات‌ها شامل موارد زیر می‌شد:

- سه جلسه دعا برای مجموعاً نه نفر از شرکت‌کنندگان
- یک کلاس برای جوانان و نوجوانان
- پنج حلقه مطالعاتی برای کتاب اول، شامل هفت مبتدی جدید و یکی از احبّای سابق کم حشر و نشر، در طی دوره سه نفر از آنها به امر مبارک اقبال کردند.
- دو حلقه مطالعاتی برای کتاب دوم، شامل ۴ نفر از احبّای سابق کم حشر و نشر
- هفت نفر که شروع به شرکت در اقدامات دیگر نمودند، از جمله ضیافت نوزده روزه و جلسات ایام متبرکه

شرکت‌کنندگان در بررسی و تأمل بر ملاقات‌ها، اظهار داشتند که بیان مطالب عملاً به مراتب مشکل‌تر از آن بوده که موقع مطالعه کتابها تصور کرده بودند؛ اما ملاقات‌ها اهمیت یادگیری برای اقدام به این کار را تقویت نمود. آنها همچنین به اهمیت ملاقات با احبّای جدید و متحرّیان در خانه‌های آنها برای تقویت پیوند دوستی پی بردند که این کار چقدر از رها کردن آنها به حال خود مفیدتر است. بعلاوه، این موضوع نیز درک شد که بعضی از احبّاء نیاز دارند که فردی مجرب‌تر آنها را همراهی کند تا آن که تدریجاً قبل از آن که به تنهایی ملاقات‌ها را به عهده بگیرند، کسب اعتماد به نفس نمایند. شرکت‌کنندگان اظهار داشتند که ملاقات‌های پیگیری غالباً، به علت دلایل عملی مانند مسافت، برنامه‌های زمانی کاری، و امثال آن، مشکل‌تر از ملاقات اول بوده است. واضح است با ملاقات‌های خانه به خانه در صورتی که بسیاری از اعضاء جامعه در فعالیت‌های گسترده مشارکت داشته باشند، با تعداد کثیری از مردم می‌توان تماس حاصل کرد.

تهیه شده تحت نظارت دارالتبلیغ بین‌المللی برای مؤسسه مشاورین. جمیع یا بخش‌هایی از این نشریه را بدون اجازه قبلی از دارالتبلیغ بین‌المللی می‌توان تجدید طبع نمود یا در داخل جامعه بهائی توزیع کرد.